

PINKEL- PANKEL- PONKELTJE (een herhaalsprookje voor
peuters)

Pinkel- Pankel- Ponkeltje heeft een mooie hoed, een mooie hoed met veren en mooie kleren, mooie gouden kleren en dat staat Pinkel- Pankel- Ponkeltje o zo goed !

Pinkel- Pankel- Ponkeltje ging eens wandelen langs de dijk.
Na een poosje werd hij zo moe van het wandelen. Hij zette zijn hoedje af en ging liggen langs de dijk.

Daar kwam een harde rukwind aan, ffffffffffffff, Pinkel- Pankel- Ponkeltje schrok ervan en riep: " O wee, o wee, de golfjes nemen mijn hoedje mee!"

Er kwam een klein kaboutertje aan gelopen dat vroeg: " Wat is er aan de hand, Pinkel- Pankel- Ponkeltje?"

" O wee, o wee, de golfjes namen m'n hoedje mee!"

- " Ik weet in het bos een hoedenmaker, zullen we daar samen naar toe gaan?"

En Pinkel- Pankel- Ponkeltje en het kaboutertje gingen samen op weg, steeds dieper het bos in, tot ze bij een hele dikke boom kwamen.

Daar klopten ze aan. Klop, klop, klop.

Ja, daar kwam de hoedenmaker tevoorschijn, en het kaboutertje was plotseling verdwenen!

"Wat is er aan de hand Pinkel- Pankel- Ponkeltje?"

- " O wee, o wee, de golfjes namen m'n hoedje mee!"

" We zullen m'n huisje binnengaan en een nieuw hoedje maken!"

Hij maakte een grote kast open en haalde uit een laatje een stuk vilt en paste het. En uit een ander laatje nog een stukje vilt.

" Daar knippen we een grote rand van. Knip knap, knip knap.

Dan nemen we een mooie gouden veer en een rode veer en spelden die er stevig op: pik, pik, pik, pik. En bij de veren naaien we het nog veel steviger: pikkerde- pikkerde- pik.

Zie zo, Pinkel Pankel Ponkeltje heeft weer een nieuwe hoed met veren en mooie kleren en dat staat Pinkel Pankel Ponkeltje o zo goed.

En PinkelpankelPonkeltje kan weer zijn gaan wandelen langs de dijk.